

[Kirkegaard.]

om kornlovsforslaget, og da der ikke er stillet ændringsforslag til dette, kan jeg nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling, hvor jeg på mit partis vegne anbefalede lovforslaget til vedtagelse.

Hvad angår lovforslaget om ændring i loven om afsætning af danske landbrugsvarer, har jeg ingen bemærkninger at gøre, da det er naturligt for mig at vente, til vi når frem til anden behandling af dette lovforslag.

Morten Lange: Som det fremgår af betænkningen, er mit parti ikke i stand til at medvirke til gennemførelsen af det foreliggende forslag til lov om en kornordning, idet vi finder det uheldigt at stabilisere det danske prisniveau for korn så højt, som det nu foreslås. Selv om vi gerne skal indrømme, at disse priser på baggrund af de nuværende verdensmarkedspriser ikke er, skal vi sige påfaldende urimelige, er der ingen grund til at være alt for sikker på, at verdensmarkedspriserne ikke i løbet af ret kort tid vil vise sig på ny vigende, og i så tilfælde vil vort prisniveau vise sig næppe at være rimeligt.

Men hvorom alting er, så vil denne kornlov i hvert fald sikre det kornsælgende landbrug og stadig væk være til nogen hindring for en rimelig erhvervsudøvelse for en hel del grupper af landbrugsprægede institutioner her i landet. Nok får de en del kompensation gennem den ordning, som er knyttet til kornloven, men der er dog en del kornforbrugende virksomheder, fjerkræavlere o. lign., som nok skal komme til at mærke den fulde byrde af kornlovens forhøjede priser.

Som sagen foreligger for os, forekommer det mig i øvrigt snarere, at det egentlig er det ideelle år til at afskaffe kornordningen, hvis det virkelig er sådan, at man tror, at prisniveauet for korn på verdensmarkedet har stabiliseret sig omkring den højde, som er foreslået i det foreliggende lovforslag.

Men der er meget, som tyder på, at vi på dette punkt måske er de sidste liberalister i det høje ting. Det skal jeg naturligvis ikke falde i undren over, blot gøre opmærksom på, at det forekommer mig, at den lange årrække, hvor vi har haft garanterede priser på korn, formodentlig i temmelig vid udstrækning har hindret en rationel omlægning af dansk landbrug.

Mindre bekymret bliver man jo ikke, når man hører det ærede medlem hr. H. C. Toft køre frem med den idé, at man skulle sætte priserne endnu højere af hensyn til fællesmarkedet, og når man hører, at motivationen skulle være den, at hvis vi sætter kornprisen op, vil vi nok kunne få anerkendt højere eksportpriser af forskellig art og derigennem få en gunstigere stilling, altså med andre ord: hvis vi beskatter kornforbruget her i landet, kan vi få eksportpriserne op. Hvis det mere generelt skal være princippet i fællesmarkedet, forekommer det mig at være af en inflatorisk karakter, og skal det være den mekanisme, som fællesmarkedet agter at bygge på, bliver det til den største fare for økonomien i Europa; det kan kun øge de betænkeligheder, vi i forvejen har med hensyn til de arrangementer, der her er tale om.

Vi mener i øvrigt ikke, at land og rige går under, hvis kornloven vedtages; som et led i en større landbrugsordning kunne man måske endda have fundet frem til en eller anden form, hvorunder vi kunne være gået ind for en eller anden kornprisfastsættelse. Men som tingene ligger, vil vi ud fra de motiver, jeg har nævnt, foretrække at stemme imod, men naturligvis glæde os over, at der ikke er meget, der ellers i dag tyder på, at det ærede medlem hr. H. C. Toft får medvind til sit forslag om at sætte kornpriserne yderligere op.

Derudover skal jeg kun sige ganske lidt om det lovforslag, som altså ikke er til behandling, men som oprindelig var kædet sammen med kornlovsforslaget. Vi skal være de sidste til at beklage, at dette lovforslags gennemførelse er blevet udsat; det